27րդ ՏԱՐԻ ԹիՒ 7303 — 4 ՄԱՅԻՍ 1910 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

17 Mai 1910 — 27 année — N. 7303

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

Գրութիւնք եւ չեն տրուիր

Բաժանորդագրութեան պայմանները տեսնել Դրդ էջը

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ

10 PARAS

آروره‌لك

ارمنیجه یومی و سیاسی غزته

صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان

درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur Propriétaire
Karekin Boyadjian
Cons/ple Galata

ԿԻԼԻԿԻՈՅ ՈՐԲԵՐՈՒԻՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ» ԿԸ ՅԱՏԿԱՑՆԷ

1.— Ձեռքէ ծախուած իւրաքանչիւր «Արեւելք»ի վրայ մէկ փարա։— 2.— Վերաբացման թուականէն (14 դեկ.) յետոյ գալիք բաժանորդագրութեանց իւրաքանչիւրէն 10 դրօ.— 3.— Իբր 800 օսկի բերդին ուղեցած բաժանորդ. պահանջին 100ին 25 ը, այսինքն 200 օսկի.— 4. Հարսնիքի ծանուցմանց ու մահագրի վրայ 20 ական դրօ — 5.— Թաղ. խոհուրդի, եկեղեցւոյ, պատարագի ծանուցմանց իւրաքանչիւրէն 5 դրօ.

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԼՅՈՒԲՐՅ Լ.Ի ԳԼԽԱՒՈՐ ԴՈՐՁԸ

Շատ խօսուեցաւ Լիւսուբրա Լ. թագաւորին գործերուն վրայ, որոնք ինչ նամեայ թագաւորական կարճատեւ շրջանի մը բաղդատմամբ չատ բեղմնաւոր են արդարեւ։ Բայց ինչ կը թուի թէ պայծառ և յստակ կերպով չբացատրուեցաւ թէ ո՞րն է հանգուցեալ թագաւորի գլխաւոր գործը, որ թէ իր երկրին և թէ ընդհանուր աշխարհի համար միանգամայն օգտակար եղաւ առ հասարակ։

Ամէնուն գիտցած մէկ իրողութիւնն է թէ իր բովանդակ ուշադրութիւնը նուիրեց աշխարհի խաղաղութեան, և առաւ խաղաղարար աճխարհի տիտղոսը, թէպետև իր օրով էր որ տեղի ունեցաւ Ծայրագոյն Արեւելքի մէջ ռուսեւճարան պատերազմը որ իր տեւողութեան նայելով նախընթաց բոլորը պատերազմներէն աւելի արիւնահեղ ու բազմածախս եղաւ։ Բայց եթէ կանխադէպ զգուշութեամբ հարկ եղած միջոցները ձեռք առնուած ըլլային զանիկա սահմանափակելու երկու պատերազմիկներուն միջեւ, ու Ֆրանսա ու Ռուսիոյ օգնութեան հասնէր և Անգլիա՝ Ճաբոնի, երեւակայեցէք թէ ի՜նչ ահաւոր հակամարտութիւն պիտի առնէր անիկա, երբ մանաւանդ կարելի չէր որ Գերմանիա ու իր կրկին դաշնակիցները անտարբեր մնային և չմասնակցէին պատերազմին։ Սկսան առեն բառին բովանդակ նշանակութեամբը տիեզերական պատերազմը սկսած պիտի ըլլար, որ մարդ մահկանացու մը չկրնար ըսել թէ ե՞րբ, ի՞նչպէս և ինչ անհաշուելի կորուստներով պիտի վերջանար։

Մարդկային ամէնէն ընդարձակ երեւակայութենէն դուրս ահեղ և զարհուրելի չափին հասնելիք այդ պատերազմը իրօք տիեզերական պիտի ըլլար ոչ թէ անունով, զի աշխարհի հինգ մասերը միանգամայն կռուի թատր պիտի դառնային, և ամբիւնը պիտի ներկեր ամէն տեղ առհասարակ Եւրոպային մինչեւ Ծայրագոյն Արեւելքը, Ամերիկային մինչեւ Աւիրիկէ և Ովկիանիա, վասն զի բոլոր այս աշխարհներուն ինչպէս և անոնց առուրաժանումներուն մէջ կը գտնուին անգլիական, ֆրանսական և գերմանական կալուածներու գաղթային բնակիչներ և ղրքեր, ո՛ր ամէնուն պատերազմին առեն Բրիտանիոյ պահած չեզոքութիւնը։

Բայց այդ թարմ և չսպիացած վէրքէն ի զատ Ֆրանսա չէր մոռցած թէ իր անդրմանչեան դրացին էր որ իբր մէկ քառորդ դար եւրոպական դաշնակցութեան գլուխն անցած պատերազմ մղեց իրեն դէմ, յեղափոխութեան, հանրապետութեան առաջին և առաջին կայսրութեանը օրհասական, մինչև որ զրկեց զինքը անոնց ամէնուն վաստկած յաղթանակներէն ու փառքերէն։

Նոյնպէս չէր մոռնար թէ այդ միւնոյն կերպով եւրոպական դաշնակցութիւն կազմեր ու պատերազմեր էր իրեն դէմ իր Լուի ԺԴ-ի մեծ թագաւորին (1756–1763), Լուի ԺԵ. թագաւորին յաղթած և յափըշտակած էր անկէ ի մէջ այլ անթիւ գաղթականութեանց՝ նաև Քանատայի լայնածաւալ գաղթավայրը։

Կը թողում ըսել աւելի հին ատենի երկարատև կռիւները և նմանիւրամեայ պատերազմը որ այդ երկու ազգերը իրարու դէմ մղած էին 14րդ և 15րդ դարերուն մէջ մոլեգին կատաղութեամբ, որոնց մէջ ատեն եղած էր որ Ֆրանսա իր անկախութիւնը կորսնցնելու և անգլիական սատաճածք դառնալու վտանգներ անցուցած, և մաղապուր աղատած էր։

Փոխադարձաբար Անգլիա ալ դատ նուիլեամբ կը յիշէր թէ Ֆրանսա եղած էր պատճառը որ ինքը Մ. Նահանգաց նման ահագին աշխարհ մը ձեռքէ հանեց, մինչ երեւակայելու է՝ թէ ինչ հսկայ զօրութիւն և մեծութիւն կ'ունենար Մեծն Բրիտանիա, եթէ աշխարհի մեծագոյն հանրապետութիւնը կազմող Մ. Նահանգաց երկիրը իրեն հետ կապուած մնացած ըլլար ցարդ։

Դարձեալ Անգլիա չէր մոռնար թէ Ֆրանսա մշտական քաղաքականութիւն ըրած էր չարունակ խոչընդոտներ հանել իրեն դէմ, և գինքասեղի հարուածները տալ ի դէպս և յանդիպս, որով կը ստիպուէր ինքը պարապ տեղ զինուժներ ընել Գերմանիոյ և ձգել որ անիկա բազմաթիւ գաղութներու տէր դառնայ, որոնք իրենց երկոքին ալ կուքին բաժինը կ'ըլլային, եթէ իրենց փոխադարձ հակառակութիւնը դոյութիւն չունենար, որմէ Գերմանիա կ'օգտուէր անշուշտ։

Ահա այսքան և դեռ անթիւ ու անհամար պատճառներով լոր աշխարհի մը կը տիրեր երկու ազգերուն միջև թէ պաշտօնական և թէ անպաշտօն շրջանակներուն մէջ, երբ Լիւսուբրա Լ. գահը բարձրացաւ իր քաղաքական մեծագոյն ու առաջնին խնասատութիւնը եղաւ ճանչնալ թէ ամէնէն առաջ եթէ ընելիք բան մը ունէր, Ֆրանսայի հետ համաձայնութիւն գոյացնելն էր։ Սեպ պարտականութիւն մը կարծեց իրեն այս բանը և յայդացաւ քիչ առնէ մէջ իրագործել զայն եւրուսատեք այնպիսի պատուաւոր քայլերով ու համաչափ մերձեցումով, որ ոչ գիշդը յայտնի եղաւ, ո՛չ գիշուցանողը։ Այդ կերպով առաջ եկաւ ահա սիրալիր Համաձայնութիւնը որ նախ ռուսեւճարան պայքարին առեն տիեզերական պատերազմի մը առաջքն առաւ, յետոյ երբեակ Համաձայնութեամբ լիուլի հակակշռեց երբեակ Զինակցութիւնը, որով տիեզերական խաղաղութեան հիմը դրաւ, և իրաւամբ կոչուեցաւ խաղաղարար աճխարհի։

Ահա թէ ո՛րն է Լիւսուբրա Լ.ի գլխաւոր գործը։

ՄԱՐԿՈՍ ՆԱԹԱՆԵԱՆ

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅ ՄԸ

Ծանօթութիւն չունիմ իրեն հետ. եթէ ունենայի պիտի փորձէի այս տողերը գրելու, որովհետեւ, այն միակ բանը՝ որմէ ծայրայեղօրէն խորշած եմ մէկ գրական կեանքիս մէջ, ո և է մէկուն, ապանթեթեր կերպով մը իսկ, չողոքորթած կարծուելուս հանգամանութիւնն է։ Լեզուս կրնայ, տեսակցութեան մէջ, քաղաքավարութեան կանոններուն դէմ չվեզանչելու համար, հարկեցուցիչ ճգնութիւններու ենթարկուած ըլլալ առեն առեն։ Բայց գրիչս, այդ մասին ինձի համար նուիրական բարերութեան մը վրայ դրած եմ և չեմ ուզեր որ երբեք վար իջած ըլլայ հոնկէ, ուրիջէ պատրուակի տակ։ Ուզած եմ որ գրիչս, ընկերային մարդուարաքին բոլոր կապերէն, բարեկամական, ազգայինական և նոյն իսկ երախտագիտ զգացումներու ամէն տեսակ քաշողականութենէն աղատ մարի ու չարժի. այդ գիտակցութեան մէջ հակայ գոհունակութիւն մը գտած եմ միշտ ինքզինքիս համար։ Ուզած եմ որ ներքին անկախական ու անվերապահ համոզումներուս արձագանգը միայն ըլլայ ան։ Եւ երբ այսօր, չատ հաղուագէպօրէն, այդ համեատ գրիչը անձի մը իրական արժանիքը պիտի գրատաէ, կարծեմ իրաւունք ունիմ ընթերցողներս պահանջելու որ, մեր լրագրական չրլուա նականերու մէջ թիւա առվօրական դարձած ու տափակ գովեստներուն կարգը չդասեն այդ դրուատիքը։

Ըսի որ չեմ ճանչնար զինքը. չեմ տեսած երբեք այդ պատուական Հայը։ Բայց իր անունը իմացած եմ միշտ, անբաժանելիորէն միասած անչուշտ բայց դեղեցիկ գործի մը։ Եւ այդ բանը կամաց կամաց, տարիներու չրջանին մէջ, այնքան յեղյեղուած է ականջիս, որ այլեւս իր անունը համակիր մըն է գարձած ինձի համար տղու նիս բարեգործութեան մը, համեատ ինքն իր մէջ գեղեցիկ gesteերու։

Անոնցմէ մէկ հատը, որ ոչ առաջինն է և ոչ ալ վերջինը, պատմեմ ձեզի։

Գիտէք որ Շիշլիի Հայ Տիկնանց Որբանոցին մէջ 50է աւելի առանցի որբուհիներ կան։ Աչխարհի ամէնէն անձայն ու անչշուկ կերպովը անոնց ամէնուն գլխարկ ու կօշիկ կը հայթայթէ այդ պատուական Հայը, Զատկի առթիւ։ Դեռ խօսքը չեմ ըներ ձեզի զանազան ուտելիքներու, ոլովհետեւ միայն Զատկի ու Մնունդի պէս առիթներու չատաեր եղեր արդէն այդ կարգի հոգածութիւններու համար, ինչպէս հաւատացին ինձի խնամակալական մեիկներ։ Մի կարծէք որ հոս կը վերջանայ։ Ինքը, աղջիկը — ընտանիք կազմած յարգելի տիկին մը — և Թոռները, խմբովին տոք գուբգուբանքով մը չրվապատած են զոներուն կողմէ ազգին ուանդ. ձգուած այդ որբուհիները։ Մէկ անձամբ կը հետաքրքրուին որբանոցին պէտքերովը, կացութեամբը։ Վերջերս աթոռներ, սեղանի և գրելու առարկաներու պակասը զգացուած է և անմիջապէս հայթայթուած, միշտ իրեն յատուկ ազնիւ բարեացակամութեամբ մը՝ որուն ներքեւ պահել կ'ուզէ կարծես բարեգործութեան արժանիքը, որպէս զի ոչ ոք նչմարէ զայն, ոչ ոք հետաքրքրուի անով։ Առողջապահական տեսակէտով, օգտակար կը համարուի որբանոցին պատերը կրաչուրով ձերմկցնել տալ. և առաջ մը կանուխ, գործատուներ կը ներկայանան այդ բարերարին կողմէ ղրկուած։

Իր Թոռն ու Թոռնուհին ալ արդէն իսկ կը ցուցադրեն իրենց մեծ հօր յատկութիւնները։ Առաջինը, հազիւ 8-10 տարեկան, երկար առնէն ի վեր հեծեծանքներ կը գնէր համար հատուածի իր դասէր որպէսզի կ'ընէ բոլոր որբուհիներուն օգտակար նուէրներ առնելու համար, և այդ առթիւ ճչմարիտ հանդէս մը կը սարքուի որբանոցին մէջ։ Այս պզտիկ բարերարին քոյրը— արդէն ասանիկիկի յատկութիւններով օժտուած օրիորդ մը — անձամբ կը պատրաստէ այդ օրուան համար զանազան ասուէստներ և իր ձեռքովը իսկ կը հրամցնէ զանոնք որբուհիներուն։

Վայրկեան մը ինքզինքս այդ բազդատութեան մէջ, իմանալ մէկուն տեղ դնելով, երեւակայեցի թէ, ի՜նչ տիսկերք պէտք է ըլլայ անանկ գեղանի ու չնորհալի օրիորդի մը քրոջական վերաբերմունքը իրենց հանդէպ, և թէ որքան չատ պիտի պատանին անոնց վերջերը, եթէ բոլոր պզտիկ օրիորդները գիտնային իրենց աղատութիւններուն համարը այս տեսակ հոգածութիւններու գործածել։

Հիմա, կ'երեւակայեմ թէ, բոլոր ընթերցողներս, իբր հայ, իբր ազգասէր ներ այդ նուիրական աւանդներուն — որբուհիներուն— պիտի պահանջեն որ յայտնենք անոնց ալ մեր անունները։ Ոչ, ոչ, ոչ։ Ասոնք ներքին բաներ են, ներքին գործեր, որոնց մասին ոչ ոք պիտի խօսի։ Ես ալ ոչ մի բան պիտի ըսեմ, բացի հետեւեալ մէկ հարցումէն։

Կարելի՞ է որ այս վերջին կարծիքը գերակչռէ, որ չկան բոլոր միւս գլուխները զայն յանդուգն կողմը դարձան։ Ո՜... եռանի գրագիրը, որ բերնին անկիւնը ծաղրանքի փոքր մը ունէր միշտ, յանկարծ լրջացաւ և հետաքրքրութեամբ այդ կարծիքին տիրոջը նայեցաւ, գուցէ յուսալով որ քննիչ—պատուիրակի այդ պատմօնը իրեն կը յանձնուէր, գաղիերէն գիտնալուն։ Ինամակալութեան համակատասխան տղամարդ մէկ անդամը, իր մէկ կոթուկ պատասխանովը չկրցաւ զսպել սակայն յայտնուած այդ կարծիքը։

— Բարիդ փարայո՛վ մարդ կը ղրկուի, փարայո՛վ, ո՛վ պիտի տայ։

Դրագիրը կատաղի ակնարկ մը նետեց այդ մարդուն։ Ու ինդիրը փակուեցաւ։

Այդ միջոցին, օրձարանին դրանը մէկ վերջապէս երեւցաւ Մերկերեան Թադէոս աղան, Աբեւմուտէն ահաւոր թիւը մատնուած։ Անոր օձի մարը այուրներուն մէկ սպասափելի հեգնութիւն մը կը խրնդար։ Զանկիա տեսնելուն՝ կոստանեանի կուակիցներուն աչքին վրայէն ամպ մը անցաւ։ Գանձապահը, ըստ սովորութեան, զնաց իր տեղը նստաւ, և տիրական չեչտով մը հրամայեց։

— Նահիւէ մը և քէ՛ֆի խմէք մը։

(Շարունակելի)

ՆՈՒՊԱՐ ՓԱՇԱ

„ԱՐԵՒԵԼՔ"Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (20)

Ամերայեան Աղջիկը

(ՊՈԼՍԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻ ԳՐՈՒԱԳՆԵՐ)

Գրեց՝ ՍԲՈՒԽԱՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ԱՁԼԱՄԻՐԱՑՆԵՐԸ

Գ.

ՍԻՍՏԷՄԻՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Ահելոդ է պատմել թէ խեղճ Հ...եան ընտանիքը ինչ բուռն օրամոլութեան մը մատնուած է, և թէ այս անսովոր և ցաւալի դէպքը ի՛նչ գէշ տպաւորութիւն մը առաջ բերած է տեղւոյս հայ գաղութին վրայ։

Մանրամասնութիւններ կը հաղորդեմ յաջորդիս։

***

Թերթին խմբագրութիւնը այս Թղթակցութեան կցած էր հետեւեալ տողերը.

«Մեր ընթերցողները անշուշտ հակիրճան թէ ո՛վ է այս գեղուհիկան հեղինակը. այն անձը որ ուսուհայ մանկավարժի մարթին տակ և Աբգար Կոստանեան անունով Հ... գիւղին մէջ վարժարան մը հիմնեց կարծեցեալ նոր մէթոտի մը յիմարութիւնները գործադրելու համար, որմից, ուխեդծութիւնը պիտի ունենանք խոստովանելու, մենք ալ պան մը հուսա ընծայեցինք։ Կը ցաւինք որ Հ... գիւղը, որ նիւթական այնքան նախանձելի դրութիւն մը չունի, երկու տարի չարունակ խաչագողի մը չանագործութեանց առարկան եղած ըլլայ»։

Այն իրիկնայը, որ չատաթ իրիկուն մըն էր, չգիտնալէ ելլող թաղեցիներուն շատին ձեռքէն Աբեւմուտի թիւ մը կը կախուէր, բացատ այն էլին վրայ ուր կը փայլէր բարիգեան Թղթակցութիւնը։ Սրբազաններու մէջ, մանկավարժին համակիրները, առաջին հանգիպումով, իրարու երես կը նայէին, իրարու նայուածք ընծայելով, ուր սա այրող հարցասը կը կարդացուէր։

— Միւսիւ Կոստանեանը գո՞ղ, կաթո՞ղիկ է։

Բայց լուրին և իրողութեան պատանեցուցիչ ակնարկութեանը առջեւ, բոլոր բարեացակամ վարանումները կը փլչէին, կը չախչախուէին։ Իր էն կատաղի համակիրները յանին, յուսահատ կասկածներ կը փորձէին դեռ։

— Նայինք ան է, այնարհքին վրայ ուրիշ Կոստանեան չկի՞։

— Ա՛ն է, ա՛ն, կը հառաչէին ապրիչն անդրիչն, ախորժանչ արձագանգի մը պէս։

Կոստանեան վարժարանի խնամակալութեան անդամները հեռագիրով հաւաքուեցան մենք աղաներու արձարանը, ապահոր երեւոյթներով, իբր թէ հասարակաց մեծ աղէտ մը պատահած ըլլար։ «Կարգացի՛ք, կարդացի՛ք» կը հարցնէին իրարու, չհամբերնալով անմիջապէս կարդացուելիք նիւթին խոհութիւնը ճշդելու։ Մնացորը, ինչ հարկ գործին մանրամասնութիւնը վրայ ծանրանալու, քանի որ ամէնուն ձեռքը Աբեւմուտի թիւը կար։ Խնամակալութեան անդամ մը վայրկեան մը իր մէկ հարցասմանը յոյսի խոլ նշոյլներ ասկայծեցուց իր պաշտօնակիցներուն աչքերուն մէջ, որոնք յուսահատ թարթափումներ կունենային։

— Ձանըմ նայինք իրա՛ւ է. ո՞վ է այդ գրողը. Թշնամութիւն մը չըլա՞յ։

— Կրնա՛յ ըլալ, կրնա՛յ ըլալ, խմբակներին միւռները, ձիտերնին մէկէն ի մէկ երկնցնելով։

Բայց խնդոյն տարտաթիւնը տիրեց նորէն, լուրին չափազանչ մանրամասնութիւնները հոն ներկայ ըլլալով, անհերքելի, անտարակոյս փաստերով, հաստատումներով բեռնաւորուած։ Ո՜... հան էֆէնտի, որ հասած էր տժգոյն, ձեռքը թերթ մը, ամէնէն աւելի հարուածուած կ'երեւեր ազդատարք լուրէն, ըստ օրում բոլոր թաղը իր եռեւէն այդ արկածին գացած տարած ըլլալու քարոյական պատասխանատուութեան մը ծանրանալը կզգար էր վրայ։ Ամէնքը իր երեսը կը նայէին, այս անկարելի առեղծուածին մէկ բացատրութիւնը սպասելով արտաքուստ։ Լռութենէ մը ետքը, Ո՜... հան էֆէնտի կտրուկ չեչտով մը ըսաւ.

— Էֆէնտիմ, ես ա գործէն բա՛ն մը չեմ հասկար կոր... Արամ, ըսաւ քիչ մը հեռուն նստող ակնոցատար երիտասարդի մ, որ իր գրագիրն էր և որ տեսած էր իր չորստարեկան թաւերուն թաւակից ըլալը, ա լրագիրը մէյմըն ալ կարդա աէ ժէպի աղէկ մը հասկցուր։

Երիտասարդը առաւ լրագիրը, բացաւ և իր քիչ մը իգական ձայնովը սկսաւ կարդալ, իւրաքանչիւր հատուածին կանգ առնելով և անոր բերանացի ամփոփումը ընելով ունկնդիրը հասարակութեան, որ բերանաբաց, ակնապիշ մտիկ կ'ընէր, իբր թէ բոլորովին նոր բան մը ըլլար իրեն հաղորդուածը։ Երբեմն ընթերցումը և բացատրութիւնները վերջացան, իրողութիւնը, ահել ու ամօթալի, կը մնար միանգամայն վիճակին մէջ ուռանց ամենապզտիկ փոփոխութիւն մը կրած ըլլալու գրագիրն բերնին մէջ, անոր աղկան ձայնէն։ Եւ գլուխները, յուսահատ, անձրևած նոյնն կուրծքերուն վրայ ծռեցան. անմռունչ։

Իրենց կսկիծին և նենգութեան մը դիւրին որսերը եղած ըլալու իրենց խուլ դժոյութեան մէջ, միամիտ հաւատացքներով կը կամնային սփոփուիլ.

— Բէ՛ք աղէկ ամմա սա մարդը մեզի ինչո՞ւ խաբէր...

— Անմանկ է եա՛, ծաւքը ինչ անգաստ... մերին ինչը առաւ։

— Դարձեալ խելքնիս կայ... ան չդաւ՝ մեկալը կը ղրկենք...

— Ձանըմ, ան մարդը անանկ մարդ չէր երեւար կոր... կազէթաճներուն գրածին բէ՛ք անկամ կախուլու չէ...

— Սա գործը աղէկ մը հասկնալու համար ամառա Բարիզ մարդ մը ղրկե՛նք։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՀԿԱՆԱՑ ՂԿՑՈՒԹՅՈՒՆ

ՂԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Այս թեմայով մեր նախկին յոդուածում ասել ենք, որ Ռուսաստանում հիմնական հարցը, որ կանգնած է ամբողջ ժողովրդի առաջ, հողի հարցն է։ Ռուսաստանում հողի հարցը ամենից առաջ գիւղացիական հարց է։ Ռուսաստանում հողի հարցը ամենից առաջ նշանակում է հողի հարց գիւղացիների համար։ Ռուսաստանում հողի հարցը

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՕՐԱԿԱՆ ՕՐԵՐԻՆ

ՀԱՍՑԵ՝ ԵՐԵՎԱՆ, ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏՈՒՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ՝ 12 ԱՄԻՍ

ՏԱՐԵՍԿԶԲԻ ԳԻՆԸ՝ 1 ՌՈՒԲԼԻ 20 ԿՈՊԵԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻՆԵՐԻՆ

Ընդառաջելով ժողովրդի լայն զանգվածների ցանկությանը՝ ես որոշեցի առաջադրել իմ թեկնածությունը Հայաստանի Հանրապետության նախագահի պաշտոնում։

Ես հավատացած եմ, որ ընտրվելու դեպքում կկարողանամ ամբողջությամբ արդարացնել ձեր վստահությունը։

Ես կաշխատեմ ամեն կերպ նպաստել մեր հանրապետության ներքին կյանքի կայունացմանը, ազգային տնտեսության զարգացմանը, ինչպես նաև հայ ժողովրդի ազգային ու մշակութային կյանքի հետագա վերելքին։

Ես կաշխատեմ ամեն կերպ ամրապնդել մեր հանրապետության միջազգային դիրքերը, ընդլայնել նրա միջազգային կապերը։

Ես կաշխատեմ ամեն կերպ նպաստել մեր հանրապետության հարևանների հետ բարիդրացիական հարաբերությունների հաստատման

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԳԾԱՅԻՆ ՆԱՎԱՏՈՀՄԱՆ

ՆՈՐՈՍՍԻՅՍԿ-ԱՄԵՐԻԿԱՆ ՆԱՎԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՐՈՒՍՏԱԳՈՒՅՆ ՈՒՂԻՂ ԵՐԹԵՎՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻԱՑԵԱԼ ՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՋԵՐԿՐԱԿԱՆ ՇՐՋԱՆԱԿԱՑ ՆԱՒԱՀԱՆԳԻՍՏՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

Մանրամասն տեղեկութիւններ կրնան ստանալ Նիւ Եորքի մէջ 5 Broadway, Battery Place-ի վրայ գտնուող Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակէն, կամ Պոսթընի մէջ 201 Atlantic Avenue-ի վրայ գտնուող Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակէն։

Նիւ Եորքի Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակը կը գտնուի Battery Place-ի վրայ գտնուող Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակին մէջ։

Պոսթընի Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակը կը գտնուի Atlantic Avenue-ի վրայ գտնուող Ամերիկեան Նաւահանգստապետին գրասենեակին մէջ